

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Téma: Princip proporcionality a omezení osobní svobody cizince ve správním právu

Autorka: Hana Holubkovová

K předmětu (tématu) práce:

Diplomantka si pro svou diplomovou práci zvolila téma „*Princip proporcionality a omezení osobní svobody cizince ve správním právu*“. Autorka v úvodu vysvětlila jak motivy výběru tématu, tak cíle své práce. Lze s ní jednoznačně souhlasit, že tato problematika je v současné době s ohledem na tzv. „migrační krizi“ (s. 3) aktuální, a to nejen z hlediska jejích faktických dopadů, ale rovněž právních otázek a výzev pro legislativu a orgány aplikující právo (z hlediska tématu práce srov. např. žádost NSS o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci *Al Chodor*, C-528/15), které přináší.

K metodice a práci s prameny:

Diplomantka téma zpracovala s evidentním zájmem o danou problematiku. Velice kladně hodnotím snahu diplomantky o formulaci dílčích závěrů v celé práci a o komplexní zhodnocení tématu v závěru práce. Autorka problematiku omezování osobní svobody cizinců prostředky správního práva neanalyzuje pouze z hlediska vnitrostátního práva, neboť – jak naznačuje (s. 4) – s ohledem na evropeizaci a globalizaci správního práva to ani není možné. Ve své práci analyzuje jak mezinárodně právní dokumenty, prameny práva EU, a to včetně relevantní judikatury, tak vnitrostátní úpravu a judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Bodem, na který je upřena pozornost, je přitom princip proporcionality. Její přístup je přitom rovněž syntetický, a to nejen ve vztahu k jednotlivým naznačeným částem, ale k tématu jako celku, kdy představuje obecné zásady omezování osobní svobody cizince (s. 66).

Co se týče rozsahu a úrovně použitých zdrojů, nemám žádnou výraznější připomínku. Autorka pracuje s literaturou a judikaturou korektně. Rozsah literárních pramenů není příliš široký, ale je dostačující; autorka se přitom neomezuje pouze na domácí literární zdroje. Velice kladně hodnotím – po mém soudu nadstandardní – zpracování judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Naopak o něco větší pozornost mohla být věnována činnosti Výboru pro lidská práva (s. 13).

Ke struktuře (systematice) práce:

Předložená práce je psaná v českém jazyce a má celkem 69 stran vlastního textu. Je rozdělena do 6 kapitol – úvod; uvedení do problematiky osobní svobody a přiměřenosti; mezinárodní právo a judikatura Evropského soudu pro lidská práva; unijní právo a judikatura Soudního dvora Evropské unie; české právo a judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu; závěr. Struktura práce má svou vnitřní logiku. Pro dosažení větší vyváženosti mezi jednotlivými částmi práce mohla snad

autorka více prostoru věnovat Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech a zejména vnitrostátnímu právu. Ačkoliv autorka upozornila snad na všechny významné aspekty, je představení vnitrostátní úpravy přece jen poněkud stručné (s. 44 – 52) a pozornost jí je věnována spíše následně pohledem judikatury (s. 53 a násl.). Připisuji to však výše naznačenému přístupu autorky, která tuto oblast správního práva (správně) pojímá jako internacionalizovanou a evropeizovanou a která tak při zpracování tématu akcentuje význam a dopad mezinárodního a evropského práva.

K formální stránce práce:

Po formální stránce je práce napsaná na dobré úrovni a nemám v tomto ohledu výraznější připomínky. Pro dosažení lepší přehlednosti práce mohly být jednotlivé kapitoly od sebe více odděleny. Rovněž měl být sjednocen způsob citace judikatury v poznámkách pod čarou. Poněkud nestandardně (např. pozn. č. 16) či nesprávně (v pozn. č. 19, zřejmě v důsledku překlepu) jsou citovány právní předpisy.

K obsahu práce:

Podle mého názoru zpracovala autorka vybrané téma svébytným a originálním způsobem. Domnívám se, že všechny nezbytné aspekty nutné pro zpracování této problematiky jsou v práci uvedeny. Jak výše uvedeno, kladně hodnotím snahu autorky představit na jednotlivé problémy svůj názor. Tyto jsou pochopitelně někdy diskusní – např. požadavek na soudní formu zajištění nebo automatický soudní přezkum (s. 67)

Autorka se však snad mohla více věnovat právu na osobní svobodu konkurujícím zájmům, na které sama upozorňuje (s. 1), jako veřejný zájem, veřejný pořádek, veřejné zdraví. Vedle toho možná trochu postrádám případné další (např. k alternativám s. 68) úvahy *de lege ferenda* – návrhy změny právní úpravy sloužící důraznějšímu uplatnění principu proporcionality. Přece jen, nemůže se princip proporcionality projevovat i v zásadě nezbytnosti zákonného podkladu (s. 66), tedy v jeho obsahu?

Závěrečné hodnocení:

Domnívám se, že předložená diplomová práce splňuje požadavky na práce tohoto druhu kladené a k obhajobě ji doporučuji.

Předběžně navrhuji práci hodnotit stupněm **v ý b o r n ě**. Diplomantka by v rámci obhajoby měla reagovat na dvě výše uvedené připomínky, tedy pohovořit o právu na osobní svobodu cizince konkurujícím zájmům a představit některé své návrhy *de lege ferenda*.

JUDr. David Kryška, Ph.D.

vedoucí práce

V Praze dne 14. ledna 2017